

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתח"ס צפת תוביא י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביר ר' ישראל ד"ר)

רבינו משה אלשיך

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קייאקא י"ד י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביר ר' ישראל ד"ר)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כט תמוז

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילה?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה" על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תקנד – דברים האסורים בתשעה באב

יח. יש מי שאומר שלא יישן בליל תשעה באב עם אשתו ונכון הדבר משום לך לך אמרינן לנזירא:

יט. אם חל תשעה באב בשבת מותר בכולן אפילו בתשמיש המטה. הגה: ויש אסורים תשמיש המטה וכן נוהגין (עור נסס ר"י ולאור ומנהגים):

כ. אין שאלת שלום לחבירו בתשעה באב והדיוטות שאינם יודעים ונותנים שלום משיבים להם בשפה רפה ובכבוד ראש:

כא. יש מי שאומר שלא ילך ויטייל בשוק כדי שלא יבא לידי שחוק וקלות והיתול:

כב. מקום שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב עושין במקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ובכל מקום תלמידי חכמים בטלים וכל הרוצה לעשות עצמו תלמיד חכם לענין זה עושה ואפילו במקום שנהגו שלא לעשות מותר על ידי נכרי אפילו בביתו ופרקמטיא להרויח ולהשתכר במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה אסור ובמקום שנהגו לעשות מותר אלא שממעט שאפילו משנכנס אב ממעטין מלישא וליתן. הגה: ולא נהגו באיסור מלאכה כי אם עד חצות (מנהגים). ונהגו להחמיר עד חצות בכל מלאכה שיש בה שיהוי קצת אפילו מעשה הדיוט אבל דבר שאין בה שיהוי כגון הדלקת נרות או קשירה וכדומה מותרת ולחלוב הפרות טוב לעשות על ידי נכרי אם אפשר בנכרי:

כג. ומלאכת דבר האבד מותר כדרך שאמרו בחולו של מועד:

כד. כל העושה מלאכה בתשעה באב אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה:

כה. כל האוכל ושותה בתשעה באב אינו רואה בשמחת ירושלים וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה וכל האוכל בשר או שותה יין בסעודה המפסקת עליו הכתוב אומר ותהי עונותם על עצמותם:

סימן תקנה – דיני תפילין וציצית בתשעה באב, ובו ב' סעיפים

א. נוהגים שלא להניח תפילין בתשעה באב שחרית ולא טלית אלא לובשים טלית קטן תחת בגדים בלא ברכה ובמנחה מניחים ציצית ותפילין ומברכים עליהם:

ב. יש מי שנוהג לשכב בליל תשעה באב מוטה על הארץ ומשים אבן תחת ראשו. הגה: ויש לאדם להצטער בענין משכבו בליל תשעה באב שאם רגיל לשכב ב' כרים לא ישכב כי אם באחד (מוספות סוף מעניי) ויש בני אדם משימים אבן תחת מראשותיהם זכר למה שנאמר ויקח מאבני המקום שראה החורבן (מלכי דמועד קטן). מיהו עוברות שאינן יכולין להצטער אינן חייבות בכל אלה (מוספות). וימעט אדם מכבודו ומהנאתו בתשעה באב בכל מה שאפשר:

סימן תקנו – תשעה באב שחל ביום ראשון, ובו סעיף אחד

א. ליל תשעה באב שחל באחד בשבת כשרואה הנר אומר בורא מאורי האש ואין מברך על הבשמים ובליל מוצאי תשעה באב מבדיל על הכוס ואינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים:

סימן תקנז – לומר נחם ועננו בתשעה באב, ובו סעיף אחד

א. בתשעה באב אומר בבונה ירושלים נחם ה' אלהינו את אבילי ציון וכו' ועננו בשומע תפלה ואם לא אמר לא זה ולא זה אין מחזירין אותו. הגה: והמנהג פשוט שאין אומרים נחם רק בתפלת מנחה של תשעה באב לפי שאז הציתו במקדש אש ולכן מתפללים אז על הנחמה (רוקח ופנוליהס). מי שאכל בתשעה באב יאמר נחם בברכת המזון (מנהג"ל):

סימן תקנח – במוצאי תשעה באב אין אוכלין בשר, ובו סעיף אחד

א. בתשעה באב לעת ערב הציתו אש בהיכל ונשרף עד שקיעת החמה ביום עשירי ומפני כך מנהג כשר שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין בליל עשירי ויום עשירי. הגה: ויש מחמירין עד חצות היום ולא יותר (סגסות מיימוני). אם חל תשעה באב בשבת ונדחה ליום א' מותר לאכול בשר ולשתות יין יום ב' אבל בלילה אסור מפני אבילות של יום (מנהג"ל):

סיב' רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מוסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.